

Fatih Mehmet Özbek

- şiirler -

Yayın Tarihi:

04.12.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

6841

Gitmem gerektiğini biliyorum,gidiyorum
Gidiyorum,bilmiyorsun,bilemeyeceksin
Yapamam,yapmadığımı bilemeyeceksin
Sen 23 Ben 6841

Kum saati kimine hızlı kimine yavaş
Akfal vakti bana göz kırptı yavaş yavaş
Gün doğduğunda gözlerim görmeyecek
Kulaklarım duymayacak neşeli sesini

Elimdeki kibrit seni yakar
Ne sana kıyarım nede yıllarına
Ben gidiyorum ve gittiğimde bilemeyeceksin
Zaten geldiğimi söylemedim gidişim kolay olsun diye.
Ben 6842 Sen hâla 23

Fatih Mehmet Özbek

Allah ve İtikat

İbadet lazımdır itikati göstermeye
Kalp inanır bacak kırılır Allah demeye
İtikat gereklidir istenileni gerçekleştirmeye
Mutlaktır ikisi yoksa perişan hâlimiz.

Fatih Mehmet Özbek

Aslında Çok Bile Durdum

Tüm gücümle çekiliyorum sahilime
Her parçamı toplayıp ekledim kendime
Gidiyorken,kalanlar ulaşamasın hikayeme
Zira istemem,ışık tutmayın zihnime

.
.
.
.

Ve çaresizlik biter ben gittiğime göre.

Fatih Mehmet Özbek

Aşamıyorum Rüzgarları

Hava sıcak,güneş tepede ama rüzgar var benimde,
Çaresizliğe katlanmak değil ki benim elimde.
Zira esintin dalga dalga çarparken yüzüme,
Urperiyor bedenim her seferinde.

Aşk çimde,aşk bahçede ama dokunamıyorum çimene,
Sanki atacağım adım değmeyecek sevgine
Fakat düşeceksem kör kuyuya,
Bil ki bir fotoğrafın yeter seni kalbimde yaşatmaya.

Fatih Mehmet Özbek

Atıfet

Misal budur ki, olmuş kalbim hadabe
Vücut-u acz da olmuş mu harabe?
Meftun olmak mı yaptı bizi divane?
Şayed oldum ben virane.

Dikkat-i nazar, yardan değil hardan
Benim de bir gönlüm var, asabdan
Alem-i hayalime vurayım mı akfal?
Akl-ı dünyevi olma vardır zeval.

Fatih Mehmet Özbek

Aydınlık Lambanın Seni Yutan Sokağı

Ne aynı taştır kalan,ne de aynı ağaçtır bana bakan
Hicranlı günlerin ayaz vaktidir artık vuku bulan
Sıcaklığının ateşini aradım sokak sokak
Ellerim bomboş artık,ölümdür kucağımı ısıtan...
Aydınlık lambanın seni yutan sokağı
Işıltılı mezara çevirir her toprağı
Hiç korkma kadınım
Alevlerle süsledim bütün köşe bucağı.
Varlığının yankısı artık duyulmasa da
Sen müsterih ol kadınım
Kimse cüret edemez aşkımızın sesini kismaya.

Fatih Mehmet Özbek

Aydınlıkta Kaybolan Karanlıkta Yürüyemez

Kendinden bahset bana, seni tanıımıyormuşcasına
Düşlerken maviyi, karart gecemi öteden
Işıkları söndürdün, ipleri çözde indir perdeyi
Ancak bilmelisin, aydınlıkta kaybolan karanlıkta yürüyemez.

Piyes devam ederken bilmezdim gideceğini
Zaten senaryoyu sen yazmıştın, nasıl bilirdim gideceğini?
Tereddüt etmedin bilirim, olsun
Ancak bilmelisin, aydınlıkta kaybolan karanlıkta yürüyemez.

Var olmamış gibisin, gerçek miydin sen?
Kapattığımda gözlerimi hissedemez oldum seni
Var iken sarhoştum şimdi halim nice
Ancak bilmelisin, aydınlıkta kaybolan karanlıkta yürüyemez.

Fatih Mehmet Özbek

Ayrılığın Akrostişı

Matemin hüznünde sivruluyor kedere dolanan düşüncelerim,
Ebedi hayallerle gökyüzünü pembelere boyarken
Laflarımızın safi heyecanıyla içimiz kıpır kıpır olurdu
İnsanların göremediklerini birbirimize bakarken görürdük.
Kalmaz geçer diyemem, ruhuma sinmişsin
Eskiyip gider diyemem, nefesime gizlenmişsin.

Fatih Mehmet Özbek

Ayrılığın Akrostişi 2

Masum bakışlarının gölgesi düşmese de üstüme
Eskimeyen hatıralar selamlıyor geçtiğimiz köşelerde,
Lime lime olup geçmişe karışıyorum
İniyorum kalbimin hüznü kaplı köşesine
Kendimde seni aradığım bu yolda
Esiriyim kendimin sensiz karanlıkta.

Fatih Mehmet Özbek

Ayrılığın Akrostişi 3

Merhemın fayda etmediğı acıya sarılıyım
Eğilmiş selamsız kalan çiçekler,yas tutuyor baharım,
Lazım olan sensin zamansız dökülen yapraklara
İnce ince işleyip sevda sürerdik toprağa,
Kırılmazdı o halde hiçbir dal,göçmezdi bu martılar
Eylül gelse de kalırdı bizim olanlar.

Fatih Mehmet Özbek

Ayrılığın Akrostişi 4

Mahzunum kaderin ayrılıkçı yazgısına
Ellerim ürperiyor varlığını bulamadıkça
Layık olduğumuz aşkın acısı mı olacaktı?
İyi gelen ne varsa senin ruhunda doğuyor
Kanımla kaynaşıyordu her zerren
Efkarlı bakmıyordu gözlerime yıldızlar.

Fatih Mehmet Özbek

Ayrılığın Akrostişı 5

Menteşeleri kırılan gönlümün içine ince ince hasret doldu
Esef dolu ruhumun sensiz savrulduğu gecelerdeyim
Lodos;ancak bir nefes kadar güçlü kalır,
İsteme benden metanet ey gönül!
Karanlık çekildiğinde,yarın toprak güneşine kavuşacak
Ezeli sevgim ise yine hüzün saçacak.

Fatih Mehmet Özbek

Ayrılığın Akrostişi 6

Mecburum seni kalbimde yaşatmaya
Emsalsiz varlığınla dolu ruhum
Lazım olan sensin, su gibi hava gibi
İçimin kuraklığı ancak seninle yeşerir,
Kırpiklerinin mesafesi kadar yakın olsam
Ektiğim tohumlar gölgende bile yetişir.

Fatih Mehmet Özbek

Ayrılık Eki

Senin olduğun hiçbir defter kapanmaz
Yarıda kalır,yarına kalır,mürekkep tutmaz
Bugün gömölür
Yarın bir solucan olur,çıkartopraktan.
Unutmaya korktuğum için sakladım
Sakladıkça geçmişe bağlandım
Gelirsin sandım
Beklediğim yerde yalnız gölgem kaldı.

Fatih Mehmet Özbek

Ben Giderken Ben Kaldım

Duygularımı ezdim ve koydum bir bavula
Benim yolculuğumun bir parçası değil bu
Bu bavulumun tek yönlü gidişi uzaklara
Belki çorak topraklara, belkide buzul kayalara...
Eksikliğini hissetmek varlığını hatırlamaktır
Neyse ki muzdarip değilim bu konudan
Zira duygularım gergin bir zar gibiydi, hiç yaşanılmamış...

Fatih Mehmet Özbek

Benim de Bir Canım Var

Her şeyi benim için karşına almanı beklerken
Beni herkesin karşısına aldın
En acısı, hep onların yanında durdun.
Tüm yükü alamam sırtıma
Kambur kalır düşerim,
Aşkı taşıyamam tek kaldığımda
Yalnız kalır tükenirim.
Yolumu aydınlatan gözlerini çevirdin kalbimden
Yönsüz kaldım bir başıma
Sürüklenen bedenimi tutsan da nafiye
Bu sabah da sensiz uyandım.

Fatih Mehmet Özbek

Bile Bile Lades

Bir gün öleceği gün için her gün yaşıyor insan
Nefesine yeni bir nefes ekliyor her an.

Düşünmekten uzaklaşan sanmasın ki kaçacak
Çok sarhoş geçti bu diyardan,kaybetti ancak.
Kazımak değil ki merhem,beyhude yılları,
Kalsın çiziklerin izi,kalbinde hatırası
Kancık anıların değmeyen manası.

Sonuçta;
Bir gün biteceği gün için her gün seviyor insan
Yaşamına yeni yaşanmışlık ekliyor her an.

Fatih Mehmet  zbek

Bilgece Öğüt

Saadet getirmez her sevgili, inan bana
Elem ve kederi ekle bunca yaşanana
Vuslatın şerrinide unutma hiçbir anda
Galip gelmek için koy bir nokta
İlmek ilmek ör kendini sakın aldanma
Lazımsa sevgi bul bir köpeğin boynunda
İnsandan gelse hayır varılır mıydı buraya

Dertli olan anlatır muzdaripliğini
Eksik olsun diye demek ister tecrübesini
Maksadı olsada hoş, o doldurmaz cebini
Emeğin karşısında hoyratça diretir kendini
Kalsın dediğin sende, istemem der seni

Birden ileridir birçok, marifettir burası
İsteseydi olabilirdin çok dahası
Resim güzeldir fakat anlamak cabası
Çare olmak istersin, kabuktur her yarası
Ölamsın dahası idrak et bu işin yarısı
Kabul etmek unutmanın tanısı

Şayet tarif edemezsen bazı şeyleri
Etrafındakine göre buluverirsin kendini
Yanlışın bu senin, vazgeçer onun bedeni

Oysa dediklerim bir parçasıydı hüznün
Lazımsa merhem, kalmayacak bugünün
An gelecek ve kalmayacak gücün
Bedenden gelmesin aşk kökün
İşte o zaman bu kudret tümünün.
Layık olabilmek büyük parçası ömrünün
Mıhlanıp seril, aşk kervanı değil kötünün
En derinden seyahat ister birlikte sürünün.
Kitap olabilmektir öğrenmeyi düşünün
Tarifsiz olabilmektir istediğinize dönüşün
İnsan olabilmektir ruhunuzla öpüşün
Razı gelmezse kalbinde başlar düşün

Fatih Mehmet Özbek

Bir Aynasız Karanlık

Aynasız karanlık yansımaz hiçbir yere,
Hapseder çevresindekileri içine,
Ümitlerimin gölgesi azalıyorken,
Hiçbir göz fark edemez ben tükendikçe.

Bir el uzanamaz karanlık gözükmeyince,
Kurtulur muyum bilmem seni sevince,
Şartlı tahliye denecekse buna,
Karanlığa gömüleyim sessizce.

Fatih Mehmet Özbek

Bir Gün Buluşacağım Nefesinle

Sende kalsın gülüşlerin
Ama başkasıyla paylaşma
G rmem ama hissederim;
Gök daralır ruhumda
Sığamam hiçbir çatının altına.
 ahkaların bir başkası için duyulmasın
İşitemesem de yankısında boğulurum
Uğultular kulaklarımı hapseder
Sesin taşar kalbimin boşluğunda.
Adımlarım hep sanaydi
Nereden saptık çıkmaz sokağa?
Sen kal yerinde, bir gün bulaşacağım nefesinle.

Fatih Mehmet  zbek

Bir Kafede Tanışsaydık

şıcacık poğaaları üflerken avucumda,
İki ay söyleyip gelseydim bir anda,
şaşkın bakışlarınla kızsaydın bana,
Güller ve şiirler yığsaydım masana.

Birçok şey feda ederdim bu an için
Fakat her şeyi etmezdim bunun için
Çünkü her şey içinde sen varken
şeni kendime sakladım sevdam için.

Fatih Mehmet Özbek

Birinci Mektup

Şeni bir gecede sevmedim
Öfkemi içimde eriterek,canımın acısıyla sevdim
Anka kuşu değildik
Kanatlanıp uçamadık bizi kül eden dertten.

Seni bir gecede sevmedim
Geride bıraktığımız günlere üzölmüyordum
Çünkü birlikte olduğumuz zamana dönüşüyordu
Ellerinin sıcaklığı hep ısıtacak sandım
Ama öyle bir mevsimdin ki,bir daha gelmedin.

Fatih Mehmet Özbek

Birkaç Beyit

Mutluluğun topraklardan su gibi çekildiğı,
yüreğimin kuruduğı saatlerdi,
Neşenin ruhumda dolaşmadığı bu vakitler her şeyin rengini siyaha boyuyordu.

Rahata ermeyen gönlümün zamana sıkıştığı gecelerdeyim,
İnanmadığım bir tesellinin çaresizliğini taşıyorum.

Kalbimden bedenime yayılan bu hüzün
her zerremde usul usul yankılanıyor,
Ben yine ben miyim sensiz olan sessizlikte?

Baktığın sahilin karşısında gözlerinin ışığını bekliyorum,
Karanlığı delemek bir bakış arıyorum ama sen orada yoksun.

Hangi dalgalar kavuşturur bizi?
İki kayayı evim bilirim, çatısı sen olacaksan.

Fatih Mehmet Özbek

Bitmeyen Mesai

Seni düşünmek,hiç bitmeyen bir mesaidir.
Ne senin cümlele sonlanır,ne de güneşin çekilmesiyle noktlanır,
Ciğerlerime oksijen çektikçe durmadan içimde dolaşır..
Sarıнын en koyu tonuyla gözüme vuran sokak lambası geceyi selamlarken,yıldızlar birer birer geçiyor gözümün önümden.
Biri sen oluyorsun biri ben,sönmesinler diye dua ediyorum.
Aheste aheste gözlerimin kepenkleri inerken,dudaklarım seni sayıklayarak kapanıyor.
Lakin seni düşünmek burada da bitmiyor,
Zihnimin içinde tüm benliğimle devam ediyor.

Fatih Mehmet Özbek

Böyle Bir Şeymiş Yaşamak

Ruhumu dayayacağım bastonum yok
Tozlu mermerlere uzandım
Soğuk ve sessiz
Yankılar bir benim kulağımı çınlatıyor.
Yaşlı bir ağacın aşınan kabuklarıyla örtülüğüm
Ben onu,o benim halimi anlıyor
Geçip gidenin ne denli izi varsa
Katı ve keskin.
İçeriye dolan hatıralarımın içinden ışık geçiyor
Çekemiyorum seni dünyama
Karanlığın esintisi söndürüyor aydınlık geçmiş
Çaresiz ve kaçınılmaz.
Gözlerimle gülmeyi öğretmiştin bana
Dondu kaldı gözümün akı
Beyaz sislerin boğukluğu içinde bakıyorum
Cansız ve bitik.

Fatih Mehmet Özbek

Bu Dizeler Onun İçin

Masalların imreneceği tutkuyla aşkı kucakladık,
Eskiyip kurumayacak dakikaları birlikte yeşerttik,
Laleler,dudaklarının kırmızısıyla tomurcuklanırken
İmkansız denilene aldırış etmedik.
Kavuşacağımız sabah kalmamış artık
Eşsiz mutluluğumun acısı sızıyor kalbimden.

Fatih Mehmet Özbek

Deniz O Deniz Değil

Suyu çekilmiş bir denizin tam ortasında
Taşlı kumun üstünde adım adım gidiyorum
Yosunlar ayak bağı olmuyor yürümeme
Ne de hırçın dalgalar savuruyor bedenimi
Ben,ben değilim;deniz o deniz değil.

Güneş ile deniz ufukta kesişirken
Hiç kimse bulamasın diye
Hayallerimi denizin saklı sularına bırakmıştım,
Hayli vakit geçti üstünden
Kimse bulamadı,ben dahil...

Deniz gibi hayallerim de mi çekildi?
Yoksa hayallerim ağır geldi de denizi mi çekti?
Ne fark eder!
Ben,ben değilim;deniz o deniz değil.

Dönmek,kabiliyet değil zaruriyet;
Özlem dolu maviliğe
Öğle vakti kavuran güneşten ağacın gölgesinde saklanmaya...
Bu sessizlik ise rahatlık değil yalnızlık.

Yabancıyım farklı suların sesine
Suyuna karışmış düşlerimin rengi yok
Başka denizlere kulaç atamam
Ben,ben değilim;deniz o deniz değil.

Fatih Mehmet Özbek

Döngü

Dinlenemeyecek kadar yorgun hücrelerim,
Emanet nefesim içimin soğukluğuyla donuk,
Söylenip duruyorum geçmişe.
Başa saran sözlerimin anlamını yitirdiği döngüdeyim
Kulak öylesine aşına ki, manasını yitirse de kelimeler
Teker teker çoğalıyor dilimde
Kansız ama acı halde.
Faydasız bir çabaya sarılmışım
Gölgesinden ışık bekliyorum umut diyerek
Fakat kâr etmiyor gelip geçen günler.

Fatih Mehmet Özbek

Dört Dörtlük Yalnızlık

Çatalı saplamaya çalıştıkça kaçan zeytin
Seni sordu ışksız soframda,
Artık rahat olsa da
Tadı kalmamış dolu tabaklarda.

Yürüdükçe aşınan yollar tuttu beni,
Atmadığımız adımlara iğerlenmiş,
Eskimeyecek olsa da
Yokluğumuza asfaltı kederlenmiş.

Sıcak poğaçalar çıkıverdi fırından
Dumanı üstünde tütüyordu gıtırtısıyla,
Yenip gitmeyecek olsa da
Patatesi buruk kalmış,yanında soğuk çayıyla.

Kalbim bedenimi parçalayarak çıktı dışarıya
Kanlar sızıyordu her atışında,
Artık kırılmayacak olsa da
Anlamını kaybetmiş sonunda.

Fatih Mehmet Özbek

Düğüm Bile Daha İnce

Sen diye sarılıyorum taze çiçeklere
Kokunu arıyorum senden ırak bahçelerde
Yıldızlar beliriyor ayın gölgesinde
Aynı yıldızları seyrediyoruz uzak köşelerde

Özlemin buram buram nefesime dolanıyor
Soluyamıyorum seni göğsümde
Mahsun bakışların canlanıyor resimlerde
Ve ışığın olmadığı bir anda
Yitip gidemeyen umutlarımın hareleri
Delip geçiyor karanlığı.

Bunca vakit geçse de sökemez kimse sevgimi
Sarılmışım sıkı sıkı, düğüm bile daha ince...

Fatih Mehmet Özbek

Düşün Geleceği

Bir kutup ayısının çöllerde işi ne?
Vız vız eden sineklerin bu halide ne?
Gökdelenler dikilmiş banane
Çek onu oradan,hay seni anandan çekene!

Malını canlarla arttıran keriz
Düşün bir kez,ileride ne ederiz?
Sen yine üstüne alınmadıysan
Demirden heykelini dikmeliyiz.!

Fatih Mehmet Özbek

Ekili Düşler

Aklımdan geçen zaman hâlâ taze tutuyor anıları
Karahindiba gibi hassas, papatya kadar nahif.
İnce ince veriyorum nefesimi
Sessizce kokluyorum kimse bilmeden.

Birkaç hatıra, birçok anı gönlüme köklerini salmış
Sensizliğin rıhtımında karanlıklarda suluyorum,
Benim diyarımda senin çiçeklerin açıyor
Kimseyi yaklaştırmıyorum.

Fatih Mehmet Özbek

Eksik Kalan Mevsimler

Sıkı sıkı sarıldım senli geçmişe
Ne o beni bırakıyor ne de ben onu,
Yokluğun,günleri ayları bulsa da
Hâlâ gözlerine kavuştuğum zamanda
Bakışlarınla yüreğimi bereketlendirdiğin anılarla
Kollarımın arasındaki sıcaklığınla yaşıyorum.
Ama biraz kırgınım
Veya çok,çok kırgınım
Sana değil,eksik kalan mevsimlere...
Getirin bana onunla gördüğüm güneşi
Sonbahar beklesin,kış gelmesin
Bunca yaprak boşuna dökülüyor
Bir mevsim verin bana
O ki,seni bana getirsin.

Fatih Mehmet Özbek

Eremedim Gönlüne

Vuslat hıçkırıklarıyla köpüren ruhum
Bitap düştü aşk yollarında,
Toz;duman;çuval
Çuvalı sen geçirdin başıma.
Kör ve yorgun ilerlerken
Bağ;bağcık;barikat
Sen çelme taktın ayağıma.
Kör,yorgun ve ayağı bağlı sürünüyordum
Zira kollarında bulacağım derman,en güzel şifa kaynağıydı,
Bencillik;düşüncesizlik;ilgisizlik
Ardından köprüler yıkıldı ruhumda.
Her engelin sonu sana varırdı
Yeter ki sen yolda kalsaydın.

Fatih Mehmet Özbek

Felsefik Sorgu I

Rahatsızım her şeyden,
Rahatsız olmaktan da rahatsızım,
Ama rahatsız değilim hiçbir şeyden,
Bu kadar rahatsızsam rahatlık nedir?
Olmayan rahatlığın rahatsızlığı olur muymuş!

Fatih Mehmet Özbek

Felsefik Sorgu II , Rüyalar

Sevgi harcıyla örerken her güzelliği,
Dudakların mahcup ediyor çaresizliğimi,
Denizden derin gözlerinde yaşarken,
Bir dürtü uyandırıyor bedenimi.

Düştüğümde bir düşün içine,
Hayal ve kırıklık hep aynı yerde,
Mutlak olan buysa söyle,
Hangi rüya kederime çare ?
Güzel olan,eremediğim öpüşüyle,
Kalbi ısıtmayan sevgisiyle,
Bir hayal saadetinde.

Fatih Mehmet Özbek

Felsefik Sorgu III , Fotoğraf

Aldanma,fotoğraf sadece geçmişi hatırlatmaz,
Geemeyeni de göğüsüne mih gibi saplar.
Yaşadıkların gözünde canlanır,
Ama gözlerin yaşadıkların için değil, yaşayamayacakların için akar.
Kahkahalarını duyamayacaksın gözlerine bakarken
Yağmurlu havada ıslanmak mümkün olmayacak koşarken
Ve güneş sizi ısıtmayacak aynı gölgede uzanırken.

Kesilmemiş her fotoğraf,bitmemiş ümittir,
Ümidini tazelemek için bakarsın.
Öfkeli bakışlarla şans lütfedersin ona,
Fakat için yalvarır yine de demezsin sorana.
Ve yakılmamış hiçbir fotoğrafın şansı kaybolmaz,
Zira her bekleyişin son bulmadığı gibi.

Fatih Mehmet Özbek

Gecenin Őimőeđi

Çaktı beynime őimőek,geldi acıyla keder,
Őolan umutların cenazesi kalktı buymuő kader.
Őimőek öyle güçlüydü ki çınladı kulağımda sesler,
Ölmedi bedenler fakat yaőamadı kimseler.

Fatih Mehmet Özbek

Gelecek Zaman

Işıklı bir yoldan geçiyorum sere serpe
Tüm çıplaklığım doğallımla beraber ortada
Etraftakiler tedirgin tabi onlarda çıplak
Yürümek isteyenî de var yürümek istemeyip koşanı da

Ben bineğimde o yerde ayakları acıya acıya gidiyor
Boydan boya bir köprü,hikmetli olan geçiyor
Allah'ı zikreden kul ne güzelde ilerliyor.
İmanımız al kefenimiz ak herkes o yola gidiyor.

Fatih Mehmet Özbek

Giden Fazlaydı

Kan ve damar yaşatırken bedenimi,
Ödedim her nefesimin bedelini,
Bir avuç az vermedim ama
Çok kaşık fazla gitti...

Fatih Mehmet Özbek

Görünen de Yanıltır

Toprağa akan bu gözyaşlarım olsaydı eğer su
Dirildi bu akır yaşardı üstünde çiçekler,böcekler
Yaşatsaydı bu gökyüzü martıları
Onlar da göçer,yaşardı burada

Tabiat harikaları bilirler doğru yeri
Aldanmazlar arız yerlere
Çırpıtlar mı kanatlarını durmasını bilirler
Durdukları yeri de iyi seçerler.

Sen,sen niye göçtün yanımdan?
Kalmak daha iyiyken aldandın mı başka yere?
Öndeki elma dalının göremedin mi ötesini?
Geç kalmadan çırp kanatları dön daimi yerine

Fatih Mehmet Özbek

Haklı Olsam Da Suçluyum Gözünde

Sorma bana ruhumda asılı olan hüznü,
Yağmurlara karıştı gülümsemelerim,
Usul usul aktı ayrıldığımız zamana,
Birikip kaldı,benim olduğun anda.

Sorma bana dinmeyen ateşimi,
Su kâr etmez,rüzgar harlar,
Günler bana işlemez,
Zaman seninle durdu,dönen yalnızca dünya.

Sorma bana neden gittiğimi,
Kazdığın yollar savururken senden uzağa
Tercihlerin yerini mecburiyet aldı,
Haklı olsam da suçluyum gözünde.

Fatih Mehmet Özbek

Hatasındaki Hatam

Verdiğim sözü tutma zamanıymış
Çattığında anladım
Gelecek hitabımda saklıydı
Fark ettiğini sanırdım.
Yokluğumun orucu iftarsız kalsın
Ben gidince sen kalırsın.
Karşı kıyıda ölüm vurdu sahilime
Acziyetinin nişanıymış,
Baktıkça yadırgadım
Tamamlandıkça yanıldım.

Fatih Mehmet Özbek

Her Şey Oldun " Biz " Hariç

Taşı toprağı sayıkladığın kadar
Beni düşünmedin hiçbir an,
Hısım,akraba diyerek pervane oldun da
Yanıma uçmak zor geldi kanatlarına.
Sesini duymak tek tesellimdi
Lakin kahkahaların yalnızca bana meşguldü,
Elime fiş tutuşturmadın
Ama hep sıramın gelmesini bekledim.

Fatih Mehmet Özbek

Her Şey Sonlu

Her şeyin fazlası zararken bu evrende,
Oksijen bile zehirler fazla olan her bedende.
Kana kana içilen su ancak bir yere kadar ama,
Varlığın dolup taşamaz bu ebedi gönlümde.

Avuç avuç doldurmak isterdim seni kalbime,
Sonsuzluğu arzularım tek nefeste,
Fakat unuttuğum bir şey vardı,
Hasretin fazla geldi kederli göğüsüne.

Fatih Mehmet Özbek

Hüzün Beyazı

Ne alacalı ne yırtmaçlıdır güzelliğın,
Kendi ifadendir bu temizliğın,
Her renk seni ister ama,
Duru güzelliğınle taşar bedenin.

Beyazlar sarmak isterdim tenine,
Uzadıkça uzardı yollardan geriye,
Elindeyse sana imrenen bir çiçek,
Ne güzel olurdu seni görürken özlemek.

Fatih Mehmet Özbek

İçim Pare Pare Anne

Ciğerimin ormanları kül oluyor anne,
Çatırtılar içimi inletirken,
Kara bulutlar yüreğimi kaplıyor.

Kalbim oluk oluk kanıyor anne,
Avuçlarımdan taşan kanlar toprağa damlıyor,
Toprak bile mahcup olmuş,utaniyor almaya.

Gözlerimden yaşlar pervasızca boşalıyor anne,
Kederli damlalar sitem ediyor yaşananlara,
Karıncalar yağmur sanmış,bakıyor bulutlara.

Hicran dalgaları kıyıma vuruyor anne,
Haykırışlarım biçare,
Gemiler alabora olmuş,teslim oldum kadere.

Fatih Mehmet Özbek

İçimdeki Çıglık

Yükseliyor bir ses dağa doğru
Duydun mu ? Kulak kabart
Anladım bu dağ benim yüreğimmiş
Sana ırak bana yakın

Stetoskop mu ? İşe yarar mı ?
Bunun frekansı farklı doktor,duymazsın.
Ne de sen kimyager bunun yapısını anlamazsın
Kim ben mi ? Evet bu benim başımı ağrıtıyor.

Fatih Mehmet Özbek

İkinci Mektup

Haberimi almadığın saklı bir kıtadayım
Dert ekili topraklar yaslı ağaclar doğuruyor
Ateş gölgelerinden kaçıp
Halimi bilmemenden yakınıyorum.
Okyanuslar gözüme sığmayacak kadar büyük
Kulaç atamayacak kadar küçük kalıyor,
Yüzemiyorum sana
Yüzmeye çalıştın mı bana? Bilmiyorum.

Fatih Mehmet Özbek

İlk Mayıs Son Cuma

Sıcak vedayı getirdi,veda ayrılmayı
Yol ilk mayısı gösterdi araba son cumayı
Sanki kaçıyordum bu yerden
Yağmurdan kaçıp doluya tutulanlar gibi

Fatih Mehmet Özbek

İstanbul Işıkları

Güneş mi yanıyor toprağın üstünde, ay mı çıkıyor göndere?
Ruhumun önüne vuruyor bilmediğim ışıklar
İçime işleyemeyecek kadar mesafeli duruyorum
Ne ben ona dokunuyorum, ne de o bana.
Çekimser duyguların iki yakasındayız
Aramızda bir deniz bir de kayık var
Köpük köpük oluyor gözlerimin sahili
Güvercinler kanatlarını vuruyor göğüsüne.

Güneş mi yanıyor toprağın üstünde, ay mı çıkıyor göndere?
Buzlu camlara vurmuş telden ince yansıması
Çimlerde saklı bir kedinin gözü gibi parlıyor
Kıpırdamıyorum olduğum yerden.

Fatih Mehmet Özbek

Kansız Ölüm Mevsimi

Ağaçsız bir tepeye yağan kar
Toprağın bütün nefesini kesmiş
Bütün sesleri boğmuş
Rüzgar hiçbir şeyi kucaklayamıyor
Yaşamla ölüm belirsizce birbirine dolanmış.
Kansız ölüm mevsimi bıçaksız dolaşıyor
Celladın tırpanı sallanmadan bedenlere
Ağıtsız bir ölüm yakalamış toprağı
Çarpan yüreklerin üstü örtülmüş
Soluk soluğa kalmış çaresizliğiyle.
Güneşin bile terk ettiği topraklarda
Buzun çıtırtısı vuruyor köklere
Neşe ve umut donmuş derinlerde.

Fatih Mehmet Özbek

Kapitalist Pazartesi(!)

Suçu günlerde aramamanın kanaatindeyim,
Pazar günü isteyerek sosyalist olmadıysa
Pazartesi de bilerek ve isteyerek kapitalist olmadı,
Mesuliyet insanlara ait
Önce günleri kirlettiler
Sonra yılları zincirlediler
İşçinin bayramını 1 güne indirgediler.

Kimi bunu yaptı,kimi buna boyun eğdi
Göğüs gerenler tekmelenirken
Tekmelenmeyeler susup izledi
İşçinin hakkı ayak izlerine bulanmışken
Saklananlar,pazar gününe gizlendi.

Fatih Mehmet Özbek

Kapitalist Trajedi

Yakandan tutana yaranmaya çalışırken
otopsi yapılan cesede dönmüşsün;
Dizlerin tutmuyor, belinden boynuna dur durak bilmeyen bir ağrı var
Kafanın içi televizyonun karıncalı ekranı kadar cızırtılı
İzin istesen suçlu, çalışsan uyuşuksun
Vicdanlar kâr etmiyor kârlı düzenlerinde
Üstelik kendi ekmeğine borçlusun
Bozuk paraları yamalı ceplerine sıkıştırıyorsun.
İflahını kesen patronlarsa senin putların
Korkman ve yapman gerekenleri ilahi bir söz gibi dikte ediyor duvarlarda
Fakat sen, senden olanları karalama
Hayalleri taksitlere bölünmüş emekçilerden bir parça da sen alma.

Fatih Mehmet Özbek

Kayboluş Süreci

Güzellikler arkalarında kalıyor insanların
Dönüp bakmaktansa durması yetiyor
Bir tablo gibi sergiliyor ardında
İnsan önde,sevgi ve mutluluk geride.

Var oluyor insan tümüyle,
Yok oluyor birbir öldürerek,
Önce kendini sonra diğerlerini.
Ve kayboluyor insan,balıkçı teknesinde kaybolduğu gibi,
Başlangıcı insan sonrası hüsrân.

Fatih Mehmet Özbek

Kederlenen Dizeler

Kanım karanlığa bulandı sevgilim,
Ciğerlerimi soluyan gece tüketiyor beni,
Ey nefesimi bilen kaderim!
Neden ırak eyledin sevgimi?

Fatih Mehmet Özbek

Kır Kapiyı

Yollarını süpürdüm ki taş değmesin ayağına
İstemem,hiçbir toz zerresi konmasın pabuçlarına
Ama ne gül saçtım ne de papatya
Zira topladıklarımı taş yaptım başına.

Fakat yollar ıssız,yollar kurak
Hangi diyar olur ki böyle acınacak ?
Kapım yola bakar ama yol kuytu kenar
O halde kır kapiyı,neye yarayacak!

Fatih Mehmet Özbek

Kış Misali

Kışın gösterişine temaşa ederken gözlerim,
Buza özenmiş o vakur güzelliğın.
Fakat bil ki;
Ben sonbaharı çok seviyorum...
Kışı çağırıyor diye.

Fatih Mehmet Özbek

Kışı Çağırın Bana

Ben en çok kışı sevdim,
Tıpkı benim gibi saklanıyor her şey toprağın bağrında
Tasadüfen denk gelinemeyecek kadar gizli
Kolayca çıkarılamayacak kadar meşakkatli.
Ben en çok kışı sevdim,
Yalnızlığı da sessizliği de huzurlu
Çalkantıdan ve kalabalıktan uzak
Herkesi kendini göstermeyecek kadar vakur
Kıymetini anlayanlar için bir o kadar değerli.

Fatih Mehmet Özbek

Kim Ne Görür Gecede?

Kim ne görür gecede bilmek isterim,
Zira benim derdim karanlıkta demlenir,
Ne azı görülür ne çoğu bilinir,
Ayın altında müphemdir gecelerim.

Kim ne görür sende bilmek isterim,
Dış görünüşten mi ibaret eksik sözleri?
Öyleyse yanılırlar, ben gönlünü bilirim,
Ak gerdanındadır taze gül demetleri.

Fatih Mehmet Özbek

Kim Ne Görür Geçmişte?

Parmaklarımın arasından süzölüyor zaman
Avcum boş kalıyor
Kana kana içmek istiyorum düşlerimi
Ya yok olsun önümden ya da gerçekleşsin seninle.

Ayaklarıma dolanıyor geçmişin bağı
Hâlâ benimlesin, haberin olmasa da
Kopartıp atmaya içim razı gelmiyor
Benimle kal ama benim olduğum yerde.

Engin gökleri seninle doldurdum
Işıklar seninle süzölüyor
Kasvetli yüreğimde sıkışıp kalıyorsun
Aşamıyorum, aşmak istiyor muyum?
Soruyorum kendime...

Fatih Mehmet Özbek

Köprülü Aşk

Kısa mesafelerin uzun ayrılışındayız
Sevgi bağından kopan her ilmek bize uzaklık örüyor
Düğüm düğüm oluyor yollar
Tıpkı boğazım gibi,
Konuşmaya çalıştıkça sen takılıyorsun boğazıma
Yutkunamıyorum seni ve sensizliği,
İçine seni çekmeye çalışsa da kelimeler
Sözcüklere sığmıyor yaşananlar,
Sana ulaşmak,boğaz köprüsünde trafiğe takılıp kalmaktan ibaretti
Geç kaldık bir şeylere
Belki de her şeye.

Fatih Mehmet Özbek

Kuş Bakış

Galata'ya çıkıp İstanbul'u süzüyorum
Kuş bakış kadar tepeden ve keskin
Yığılıyor 7 tepe bakışlarıma,
Üsküdar'dan kalkan gemiler kirpiklerime varıyor
Ardından bir rüzgar vuruyor suratıma
Haliç'in tuzuna karışıyor gözyaşlarım,
Her şeyin olduğu yerde bir sen yoksan
Hiçbir şey etmez ki bunlar
Ne büyük ızdırap;
Binlerce insanın seni gördüğü bu kente
Benim bir çift gözüm fazla geliyor.

Fatih Mehmet Özbek

Kuşlara Sarılı Mektup

Kuşlara fısıldıyorum haykıramadığım cümlelerimi
Kırıntılarla bulamaç oluyor önlerinde,
Derdimle ötüyor göç eden kuşlar
Martı gıgıllıklarıyla taşıyor dört bir yana.

Boğazımda düğüm düğüm olan sözlerim var
Söyleyemediklerimi çırpıyor kanatlarında
Bilmem, işitir misin sustuklarımı?

Hangi pencere açılır evine, kuşlar selamımı getirsin
Başka mektupların kağıt sesleri varsa
Ört pencereni, haberim de gelmesin.

Fatih Mehmet Özbek

Kül Rengi Zaman

Uykuların kaçır geceleri, saniyeler dakika olmayı bilmez
Hep aynı anda, aynı saniyelerde boğulursun
Kafanı kaldırıp nefes almak da istemezsin
Zira düşlerin sıcaklığı en derine çekmiştir.
Yine de hatıraları dışarıdan izlemekle yetinirsin
Yaptıklarının ve yapamadıklarının değişmesi için çok geçir
Yaşlı gözlerle kimi zaman tebessüm eder kimi zaman sitem edersin.
Öpüşlerin sıcaklığını dudaklarında artık bulamazsın ama kavgaların şiddeti daima
yüregini yerden yere vurur.
Gözlerini açtığında yeni bir gün sen istemesen de başlamıştır
Ayak uydurmayı bilmen gerekir
Geceden kalan küllüğü boşaltır
Aynı yolları aşındırırın.

Fatih Mehmet Özbek

Meçhul Dizeler

Dalgalar kayalıklara vurur umutlarımı,
Haykırışlarım kâr etmez çırpınışıma,
Çaresiz bakışlarım hüsrânı çağırır yanına
İç çekerim yarınlarıma.

Gülüşün merhem olduysa başkasına,
Kazıyım sardığın yaralarımı,
Gerekirse kanasın
Yeter ki seninle kapanmasın.

Fatih Mehmet Özbek

Mevsimlerde Seni Arıyorum

Kemiklerimden ruhuma esen bir rüzgar vuruyor
Ardı arkası kesilmeyen soğuk, dudaklarımda buharlaşıyor
Göğre doğru devleşen bir silüet var ki
Kafamda dönüp dolaşan anıları çoğaltıyor
Mevsimlerde seni arıyorum.

Yalancı güneş, tüylerimize sıcaklığını doğuruyor
Fakat tenime dokunamadan ölüyor
Uzak kalıyor dokunuşları, tıpkı senin gibi
Mevsimlerde seni arıyorum.

Fatih Mehmet Özbek

Nazım Hikmet ve Şelale

Güröl güröl boşalırken aşağıya,
Hiddetli bir görüntü sarsar içimizi,
Belki asabi, belki kıskanç biriymişçesine,
Sığınırız bir köşeye, izlemek yeter hepimize.

Korku dolu mavi gözleriyle giderken bilinmeze,
Dehşete kapılmıştı her damlasıyla birlikte.
Eğimin hızı hoplatırken yüreğini,
Siz onu asi sandınız.
Dar yollar hızlandırırken gidişini,
Siz onu kaçak sandınız.
Çaresizlikten bırakırken kendisini,
Şizden olmayanı tehlikeli sandınız.

Fatih Mehmet Özbek

Ne Gelmiş Ne Gitmiş

Kederim kaderden gelir benliğime
Sussuz bir çiçek yemsiz bir böcek
Tahayyül dönüştü korktuğum kine
Ne gidecek çile ne gelecek güneş

Fatih Mehmet Özbek

Nedir İhtiras?

Kanayan bir gül,dikeninden sıyrılmış.
Tutan el mi kanıyor yoksa gül mü anlaşılmaz
Öyle sıkı sıkı ki ip olamaz bu hakikat
Ya solacak gül ya yorulacak el,şayet olmazsa budur ihtiras

Fatih Mehmet Özbek

Oda Dolusu Hasret

Gözlerinin gözlerimle uyandığı sabahları karşılamak yeri dolmayan bir mutluluktu
Geriye kalan solgun duvarlar oldu.
Öğrendim ki;
Bayatlayan yalnızca ekmek değilmiş
Soluduğum havanın bile tadı kalmadı
Ciğerlerimde dolaşan oksijen sensiz gezinirken
Nefesimdeki hakikati aradım.

Fatih Mehmet Özbek

Ol İyi İnsan

Gözlerimi kapattığımda zifre
Son gördüklerimi düşünüyorum gözlerime
Kapanırken açılıyor düşün perdem
Mesafesi kalanların görüntüsü kadar.

Arta kalanlara artık dediğinde
Erken gelene zamansız dediğinde
Kilit vurulanları özgürleştirdiğinde
Her şey bir yana kalan yaşamak

Fatih Mehmet Özbek

Olmamamız Gerekenler

Biz çakıl taşı değildik ki sürtüşmemiz gereksin
Laflarımız vuruştukça yalnızca yaralandık,

Ne ben Azrail'dim,ne de sen alacağım can
Hatta birlikte ölüme boyun eğebilirdik,

Bulut olup aşkımıza yıldırım düşeceğine
Yağmurların altında coşkuyla sevişseydik,

Her şeyden arınarak,dünyaya ruhunla zincirlenmek isterdim
Güneş,sen uyandığında doğar
Uyuduğunda batar
İçim bir tek senin şefkatinle ısınırdı.

Hayatın düzenbazlıklarına karşı muzdaribim
Seni kaybettiğim bir oyunu nasıl sevebilirim ki?

Fatih Mehmet Özbek

Öksüz Kalan Topraklar

Yeşil çimlere serildiğimiz yerde geçmişî özlüyorum,
Seninle sulanmayan her yer kuru otlara döndü
Ağaçlar bile çiçek açmaya küstü,
Yok mu seni doğuracak tohum? Ben onu istiyorum.

Aynı yollarda adım atıp seni çağırıyorum geçmişten,
Fakat gölgen düşmüyor kaldırımlara
Rüzgarlar taşıyor kokunu bana
Yokluğunla acılarım çoğalıyor,yaşama eziliyorum bu yükle.

Fatih Mehmet Özbek

Önce Benden O Gitti, Sonra Ben Benden Gittim

Ruhum savruluyor rüzgara yenik düşmüş bir kuş gibi
Ve bedenimde sancılar peyder pey artıyor
İliklerim mi çekiliyor ? Bana ne oluyor ?
Dudaklarım,ısırılıp bırakılmış bir elmanın içi.
Ruh bedensiz olmazmış beden de ruhsuz
Ama kesti makas bırakmadı kusursuz
Önce benden o gitti,sonra ben benden gittim.

Fatih Mehmet Özbek

Ötesi Neresi?

Cama bakıyordu,düşündü neredeyim seneye şu an ?
Perde kapandı yeni perde açıldı
Siyahı görüyordu,sesi çalıyordu
Düşündü ben neredeyim ?

Kıpırdasa olmuyordu,sesi gitmiyordu
Lakin işitiyordu sesleri
Kulak kabarttı sözcüklere
Veledalin amin.

Fatih Mehmet Özbek

Özgürlüktür Mühim Olan

Firar etmiş özgürlüğüm kafesten
Kalmış yalnızlık girdap gibi hiçlikten
Ne pişmanım ne de suçluyum bu hakikatten
Her yol bir sonuçsa tek olayım ilelebeten

Fatih Mehmet Özbek

Payıma Düşen Ayrılık Oldu

Pencerene sarkan dalları hatırla
Biri bendim,asılı kalırdım yanında,
Bedenim ayrı kalsa da ruhum hâlâ o ağacı andırır
Tüm benliğimle pencerenin altındayım
Işığın vurduğu yer yalnızlığımın kararır
Kabuklarıma sarılı acıları içime içime yakarır.

Serdim dertlerimi toprağa,renge görülmez oldu
Kahvesi,yeşili kederimle kaplandı,
Geçtiğin yerlerde sen dolu kalbim dolaşüyor
Yüreğimde hissediyorum adımlarını
Başka diyarlara gönül verme
Düşündükçe yüreğim üşüyor.

Fatih Mehmet Özbek

Perdenin Arkasındaki

Akrep,yelkovan fır dönmüş,çark etmiş
Zaman zamanı itelemiş sen ellere gitmişsin
Benim olmadığım arız yerlere alem demişsin
Viskine buz koyup sabaha kadar dans etmişsin
Bil ki;
Onun kollarında iken yağın yağmur benim
Onu öperken solan gül benim
Sen ağlarken doğan güneş de benim
Sabah sıcaklığın akşam güneşin de

Fatih Mehmet Özbek

Resmin Parçaları

Önce fırçayı kırmızıya batırdı
Sonra hızlı bir çekişle etrafı boya yaptı
Temizlemek isterken boyaya bandı
Her hareketinde pişmanlığı arttı

Musluğu başına tuttu,suyu sıcak açtı
Sıcaktan kaçmak isterken yere paralandı
Vücudundan çıkan kan etrafı kırmızı yaptı
Temizlemeye gelen paçasına bulaştırdı.

Fatih Mehmet Özbek

Sağnak

Bulutlara taşınmış dertlerim nereye gitsem takip eder beni.
Güneşin gelmesi için yağmurun yağması mı lazım ?
Şemsiyem mi ? kâr eder mi bu alaca şiddete,bilemiyorum
Çaresizliğin avutulması mıdır sevmek ?sevemiyorum.

Fatih Mehmet Özbek

Saklı Bakışlar

Omzumun üstünden gizli saklı bakıyorum hayata
İmtina ediyorum göz göze gelmekten
Bakışlarımı kaçıyorum bir o yana bir bu yana.

Bir zamanlar sen çıkmıştın karşıma
Bütün olasılıklar bir araya gelmişti
"İşte oldu" diye sıyrılmıştık tüm çekingenliğimizden
Hayata karşı dimdik durmuştuk birlikte.
Tutkunun kalplerimizi sımsıkı bağladığını hissediyordum
Hiç kimsenin rüzgarı aramızdan geçemez
sanıyordum.

Devleşen yüreğin bedene sığması zormuş
Düşleri ve heyecanı ezip hiçbir şey olmamış gibi yapmak ne kadar da ağırmış
Bulutlar da hafif değilmiş, beni sarınca anladım.

Omzumun üstünden gizli saklı bakıyorum hayata
Yorgun bakışlarımla ve aldanışlarımla
Hiçbir parçası bir bütün olmuyor
Biri sende olduktan sonra.

Fatih Mehmet Özbek

Sanatsal Kaygı

Resme güzelliğini verendir envaiçeşit boya
Eskisanattır heykel,değildirsadece taş ve kaya
Diretmek manasız olur,kabiliyet ise derya
İnkâr edilemez bir çaba zira tutar maya
Farketsin kimi gözler mühim olan sanattır,güya

Fatih Mehmet Özbek

Seferim Oluyorsun Ümitlerimde

Yorgunum;
Yalnızca bedenim değil,
Kelimelerimle,eksik kalmış cümlelerimle yorgunum.
Sözlerim limanda demirlenen gemi
Uzun uzun bekliyorum dümenin başında
Ne gel diyorsun ne de gelme
Seferim oluyorsun ümitlerimde.
Yokluğunun fırtınası köpürtüyor denizi
Zincirlere sıkı sıkı bağlıyım
Hangi mevsim koparır senden!
Seferim oluyorsun ümitlerimde.

Fatih Mehmet Özbek

Senden Sonra

Aklımın süresiz kiracısısın
Seni düşünmek için uzağa gitmeme gerek kalmıyor,
Sesinin duyulduğu odada nefesim ısınır
Kar yağmaz,su sızmazdı içeriye
Kiremitlere ihtiyacım yoktu
Çünkü üstümü seninle örtmüştüm,
Artık tavanı çökmüş ev kadar metruk haldeyim
Öylesine ıssız bir esinti vuruyor ki
Yalnızca gölgen dolaşüyor perdelerde.

Fatih Mehmet Özbek

Seni Yüreğime Sardım

Günler birikiyor ardımda
Nefesini ensemde duyduğum bir çaresizlik
Her an çekip düşürmek için bekliyor
Zamanın içinde zamana karşı mücadele
Fakat koşmak da bir o kadar acı veriyor.
Dikiliyor karşımda anılar, anıt gibi
Nerede başlıyor, nerede bitiyor belirsiz
Ardından yığılıyor taşlar üstümüze.
Ellerinden tutarak kaldıramazsam bile
Seni yüreğime sarmaya devam edeceğim.

Fatih Mehmet Özbek

Serzeniş

Hırçın dalgalar niçin ayrılığı reva gördün?
Ah...Beni savurmayı amaç edindin,
Derdin,öfkeni köpürterek taşmak mı ?
Halbuki,ben denize hiç izmarit atmadım.

Güneş,istediğin yüreğimi kurutmak mı?
Zahmet etme öyleyse,zira külü bile kalmadı.

Ey yıldız! Parlaklığınla yol mu gösterirsin?
Vazgeç bundan,ne aşk kaldı ne de derman.

Es rüzgar,daha hızlı es ! Hayalimin tozlarını süpür.
Fakat,topladığında birleşecek sanma...

Fatih Mehmet Özbek

Sesin Uzak Bir Hatıra

Çemberlerle çevrili plakların üstü,
Her birinde farklı müzikler, ayrı ayrı sesler
Kalbin yankılanacağı çizgiler gözle görülmeyecek kadar derin
Geçmişin hangi zamanından geldiği ise meçhul

Fotoğrafların hep karşımda
Hiç yaşlanmıyorsun, hep gülümseyerek bakıyorsun bana
Fakat çok uzun zaman oldu sesini işitmeyeli,
Sözlerin, sitemlerin, kahkahaların senden gittikçe uzaklaşıyor
Kulaklarımı kapatıyorum ellerimle
Sesin aklımdan hiç çıkmasın diye.

Her gününü kazımak isterdim çizgilere
İğnenin dokunduğu her yerde seni duymak küçük bir teselli olurdu yüreğime
Şimdiyse sesin uzak bir hatıra...

Fatih Mehmet Özbek

Seyahat

Bab-ı aşk'a bâdî hasr-i kelâmî,
İnşirah-ı sadır meftunluk aleml,
Lâle gibi anberîn sehâh gibi arî,
Güneş-misali zât-ı âli.
Ebedâ indisas ebedâ hurî.

Fatih Mehmet Özbek

Son Seyahat

Biter mi her aşk en sonunda?
İletmez mi kalp sevgisini bir daha
Lal olsada konuşmaz mı dil
Gördüğünde kapatacak mı kendini gözler
En başında böyle değilken...

Fatih Mehmet Özbek

Sone I, Nasıl Oldu Sensizlik ?

Varlığının ezgisine kapılmak isterken,
Yalnızlığın tınısını haykırıyorum şiirlere,
Onlarca mefhum anlatır beni dizelerde,
Ve bizi hüznün çalar,yıldızlı gecenin klasik müziğinde.
Birçok hayalin yaşanamayan armonisinedir iç çekişlerim,
Özenle düşündüğüm,dikkatle dizdiğimdir bunlar,
Bunlar ki aşkı,mutluluğu,sevinci bir arada yaşatacak olanlar,
Ve bunlar ki dağılıp yaşanamayanlar.
Yankıların taşıdığı bir türkü çarpar yüreğe,
Titrer senin vurduğun hüznün telim,
Çalmak acıyı hatırlatır,çalmamaksa gönlümü yıpratır.
Nefesinde bulmak isterdim hoş bir seda,
Duydukça dinleyesim gelirdi gece boyunca,
Gece ve gündüz ise barışırdı sonunda.

Fatih Mehmet Özbek

Sonrası

Çatık kaşlarımın büktüğü mutluluk
Ağır ağır hüznle dalgalanıyor,
Alnım da nasibini almış ki bundan
Çizgilerden keder süzülüyor
Önce damla damla
Sonra bir anda.
Her şey bitmiş
Ruhum paramparça
Dağılmış yastığın pamukları dört bir yanda
Süzülüyor gökten yavaşça
Önce parça parça
Sonra bir anda.
Martı çığlıkları uykumu bölmüyor
Zira ne bölünecek uyku
Ne de yaşanacak günler kaldı içimde.

Fatih Mehmet Özbek

Sorunsa insan,    md  r insan

Sanmak,m  h  r vurulmu   elem,
D  n     me  akkatliysede yapar kimi adem,
Lakin eklesin kalbe dem,
Denmesin kaderden gelen kem.
Zira eden idi,bulan idi,sinemi veremdir,
Eyle ki pir-   pak,Tanrı keremdir.

Fatih Mehmet   zbek

Söyleyeceklerim Kaldı

Söyleyeceğim şeyler var,
Henüz benden sana ulaşmamış
Ne söze dökmüşüm dudaklarımdan ne de kaleme almışım
Yer etmiş gönlüme fakat bende kalmış.

En doğru anı bekledim, en doğru an yokmuş
Zaman durduramayacağım kadar hızlıymış
Birkaç cümle bile söyleyemeyeceğim kadar uzunmuş.
Günler bitti, yıllar geçti, söyleyeceklerim kaldı.

Bu aylarda sen vardın, ben vardım
Lakin bu yıllara birlikte varamadık
Ardımızda kalan düşlerimiz adımlarımıza yetişemedi
Günler bitti, yıllar geçti, söyleyeceklerim kaldı.

Fatih Mehmet Özbek

Suçlu Zaman Mı?

Koşuşturmacayla geçen günler zamanı da yormuş
Kimsenin geçmesi için dua etmediği bir saatte, gecenin koynunda dinleniyor.
Bahaneler söylenmiş, suçlu hep zaman olmuş,
Ellerini kaldırıp teslim olmuş insanlara.

Güzellikler sevgiliye, pişmanlıklar ona atfedilmiş
Kendini savunamayacak olan zamana kabahat bulmak ne kadar da kolay!
Kim bakar yaptıklarına, kim bakar ki yapanlara?
Zamandan değil, yapandan usandım.

Fatih Mehmet Özbek

Şarap Kadehimdesin

Elime biat eden kadeh seni hapsetmişse içine
O halde ben olamam,ne dolduran ne kaldıran
Zira tüm yollar savururken kadehin dibine,
Söyle kimdir tutsak olan?

Fatih Mehmet Özbek

Şükür Rabbedir

Sığınağım o dur(c.c) her türlü dertten
Dilimde zikir kalbimde iman her türlü hakikatten
Şükür canıma,canım nurundan bismillah derim şerden
Dilim bedenimden,bedenim senin üstünlüğünden

Fatih Mehmet Özbek

Takvim Yaprakları

Duvarda asılı takvime dönüp baktığında
Geçip giden günlerden kalan eskimiş yaprakları bulursun ardında,
Dünlerin mutluluğu canlanır gözünün önünde
Veyahut yaşanan acılar birleşir parça parça
Takvim yaprakları bir bir sararsa da
Arkasındaki hiçbir söz anlam ifade etmez artık,
Tebessümle sineye çekersin kederini
Sonrasında buruşturur atarsın geçmişini.

Bugünlerde hiçbir yaprak sararmaz oldu
Dün ile bugün birleşip seninle olan günlerimizde durdu,
Ne çekip atabiliyorum ne de durup bakabiliyorum
Elim varmıyor,gönlüm ise kabul etmiyor
Dudaklarım imtina ediyor gerçeği söylemekten,
Kabahat tozlu sayfaların değil
Yaşananlar,yaşanacakları yaşatmıyor.

Fatih Mehmet Özbek

Takvimler

Sensiz geçen bir yıla üzüldüğüm kadar
Seninle geçmeyecek bir yıla da hayıflanıyorum
Dönüp dönüp kaç yıl oldu diye sayıyorum
Hââ bir elin parmakları kadar.

Beni düşünmek için ayırdığın birkaç saniyen var mı emin değilim
Belki bir olay hatırlatıyor beni ansızın
Gözlerini açıp kapayana kadar çıkıyorum aklımdan.

Ben ise sabahın ilk ışıklarında gözlerimi ovuştururken
Dikiliyor hayalin karşıma
Seni alıyorum yüreğime
Yola revan oluyoruz birlikte.

Fatih Mehmet zbek

Ukde Kaldı

Geçen;en şiddetli zamanıydı kışın
Bedenimdeki teferruattı,ruhumdaydı acın
Fakat sanma ki güneş kurtardı şiddetinden
Dondum...Donan kalp hissetmez ki sancı.
Çözülmedi tekrar sevmeye,
Atmadı da yeniden başka kalplere.
Fakat,bil ki kalmadın yara
Başkasını sevemedim ya,o ukde kaldı içimde.

Fatih Mehmet Özbek

Unuttum Demek Zor İçinde Sen Varsın

Her günün içinde bir gün,içindeyse sen,
Bir günlerim olur her gün,içindeyse hep sen,
Bir gün ak amıyla biterken
Her gün doğan sen.

Bir gün unutulur,
Ama her gün dert.
Her gün unutulmaz,
O i te ölümden daha sert.

Fatih Mehmet  zbek

Uzak Toprakların Yakın Kokusu

Avuladım toprakları ve sürdüm yüzüme,
Tozlar su oldu çarptı gönlüme
Ve temizlendim yolundan gelenle,
Parfüm gibi sıktım tenimin her bir yerine.

Varlığın hissettirmedi bedenimde
Ne de gülmedi gözlerinin içinde
Belki yüreğindeydi,ağlamadık kaderime
Koklayamadım seni fakat toprağını buldum tenimde.

Fatih Mehmet Özbek

Üçüncü Derece Yanık

Kibritin coşkulu ateşi uzanıyor elime
Seni görüyorum alevler içinde
Bir çatırtıyla yakıyorsun içimi
Ve bir patırtıyla kül ediyorsun değdiğin yeri.

Kalbimi ısıtması gereken ateşin yanığımı,
Ben, çok sevmekle kabahatli olayım
Sen ise, beni kendinle yakmakla...

Fatih Mehmet Özbek

Üçüncü Mektup: Son

Zamanın süzgeciyle ayıklandık
Parça parça ayrıştık
Nereye gittiğini görmedim;
Buharlaşıp uçtun desem
Yağmur olarak gelmeni beklerdim
Hiçbir söz söylemiyorum artık.
Sözlerimin ikametgâhı olan buruk gönlüm
Acıları sırtlamaya çalışan bedenim
Ve benimle kaybolan İstanbul kaldı.
Senin olmadığın şehrin yabancısıyım
Tanımıyorum kendimi sokaklarda
Kendim gibi değilim;
Bu gece ben, çıkmaz sokaktan tenhayım
Seslerin içinde dudaklarım suskun
Hayallerinin gerisinde kalanım.

Fatih Mehmet Özbek

Üsküdar Deme Bana

Üsküdar sokaklarında bir sen,bir de ben
Buluşmamız milattı
Kırıldık döküldük
Kederimiz Üsküdar'da saklı.
Sevgimiz karardı,Kız Kulesi hüzne sarıldı
Vapurları mahcup oldu,yanaşamaz limana
Yosunları bize benzedi
Çözülüp bir bir gitti.
Senin oksijenin beni zehirler Üsküdar
Tutarım soluğumu geçene kadar
Martıların bile yabani uçarken
Durup nefeslenemem.
Vakitsiz sevdamdın Üsküdar
Kıyamet gibi ansızın koptun.
Sen yok ol ki ben bulamayayım Üsküdar
Yoksa çıkmaz sokaklarında kaybolurum.
Belki de son görüşümdü seni Üsküdar
Kavuşacağımız günler tükendi
Ayrılığın yıllarını sayıyorum..
Havanda kokum kalmamış Üsküdar
Hırkamı bırakıyorum.

Fatih Mehmet Özbek

Üsküdar Deme Bana 2

Kül rengi parçalar dağılmış Üsküdar'a
Her köşede sen varsın, bir de hatıralar
Avcumda topluyorum kalanları
Siper oluyorum üzerine, esmesin rüzgar

Ne mevsimler geçti de hiçbirisi bana uğramadı;
Denizin buzu çözüldü
Vapurun başına martılar üşüştü,
Üsküdar'a güneş doğmuş
Bana gölgesi düştü.

Sıkışıyor gönlüm bu dar sokaklara
Kaldırım taşında solan çiçekler kadar nefesim
Ne dinliyorsun, ne de anlatıyorsun Üsküdar
Bu dert bir bana düştü.

Fatih Mehmet Özbek

Vakit Geldi Yolcu

Vakit geldi yolcu
Yoktur artık bunun ucu
Vardı biri oydu suçlu
Merhemdi yarana hatası çoktu

Vakit geldi yolcu
Duraksamadan devam et
Sevgini bertaraf et
Çarene o ipucu.

Vakit geldi yolcu
Sanma ki gelecek
Sevgini bilecek
Sevdağını hissedecek
Beklesende gelmeyecek.

Fatih Mehmet Özbek

Veda Döngüsü

Hayret ediyorum bunca zamana
Durup durup iç çekiyorum
Parmaklarımla sayıp emin olmaya çalışıyorum,
Bu kadar uzun zaman sensiz nasıl geçti
Nelerle geçti diye yılların muhasebesini tutuyorum
Hep eksik çıkıyor günlerim
Camı kırılmış saatin geriden gelen tik takları gibi sana yetişmeye çalışıyorum,
Veda ettiğim zamanın kısacık anındayım
Önümde aylar, yıllar birikti ardında ben kaldım.

Aynı sabaha uyanırdık bir zamanlar
Yüzümü sana çevirdiğimde akrep ve yelkovanın kımıldamadan durmasını isterdim
Büsbütün seninle geçecek bir günün
Tekrar tekrar başa sararak hiç bitmemesini isterken
Sensiz günlerin döngüsünde kaldım.

Fatih Mehmet Özbek

Yalancı Kaval

Her kaval kaval değildir bunu böyle bil,
Zira her kanat göstermiyorsa uçmayı,
Her delikte duyurmaz kavalın sesini.
İster hoyratça üfle ister nazikçe.

Fatih Mehmet Özbek

Yeraltından Fısıltılar | 1

Bütün sonlar hüznölüdür,
Kötü yaşanmışlıklar acılarıyla
Güzel geçen günler işe bir daha yaşanamayacak olmasıyla.
Kulakları çınlatan bağırışlar
Nefessiz bırakan kahkahalar
Nihayete ermiştir artık.
Ölümü kırbaçlayan acıların gölgesi de kaybolur
Aşkın kalplerden taşan ateşi de söner,kurur
Nasıl mutlu edebilir ki bittikten sonra?

Nasıl başladığı değildir mühim olan,
Esintiyle saçılan tozlar ayrı ayrı kirletir artık
Yağan yağmur ıslatamaz birlikte
Güneş bile aynı ısıtamaz gelişiyile
O gittikten sonra...

Fatih Mehmet Özbek

Yeraltından Fısıltılar | 2

Örümcek ağlarının aydınlığı ördüğü yerdeyim,
Elem dolu gecelerin dibinde
Aşkın acı toprağına gömölüyüm.
Nefes seslerini işitmem
Suskun kederime düşkünüm.

Güneşin kör olduğu mahzendeyim,
Işıklar benden bihaber
Zifiri çukurun ızdırabından seslenmekteyim.
Sözün değeri kalmayınca
Konuşmanın lüzumsuz olduğunu bilmekteyim.

Hıçkırıklarla köpüren suların içindeyim,
Kimsenin olmadığı sahillerde
Derdimle kıyıları aşındırmışım.
Sürer gider dalgalarım
Geçmişin hüznüne bağlanmışım.

Fatih Mehmet Özbek

Yeraltından Fısıltılar | 3

Öyle bir sırt çevirdin ki bana
Kayalar,çakıl taşı kaldı senin yanında,
Pustum kaldım kör karanlıkta
İsmi ni sayıklarken ölüm aldı beni yanına.

Harfler kelime olmadı yokluğunda
Manasız cümleler kaldı ardımda
Lâl oldum sustum
Geçtiğimiz yolların feryadını duydum.
İsmi ni sayıklarken ölüm aldı beni yanına.

Sözlerimiz,geçmişin gölgesinde
Ben ise yarınların yokluğundayım
Durdu dünyam,bitti rüyam
İsmi ni sayıklarken ölüm aldı beni yanına.

Fatih Mehmet Özbek

Yeraltından Fısıltılar | Son

Sitemim gözlerimden akar toprağa
Doldurur hüznün gölünü çıkmaz yarına,
Seni yaşatan kalbimi attın adi bir çukura
Kurt doysun,kuş konsun benden ne kaldıysa!

Kağıt toplayan çocukların belini andırır bükük ruhum,
Ölüme serili tükenmiş bedenim,
Yitip giden düşlerin gecesindeyim
Şafağın vurmadığı toprakta sonum.

Fatih Mehmet Özbek

Yüzleşemedim Ki Gidişinle

Bakamıyorum yoldan geçenlere,
Ruhumu esir alan korku mil çekti gözlerime,
Hani sen geçersin de parçalanırsa içim,
Kabaran yüreğim boşalır sevda için.

Varlığınla kavgalı,yokluğunla yalnızken,
Yeni bir el tutmasın senden hiçbir tel.
Neden dersen;
Yüzleşemedim ki gidişinle...

Fatih Mehmet Özbek